

# De kannibaal

TEKST Redactie  
FOTOGRAFIE Janny Bosman

Voor veel vissoorten zijn waterplanten van levensbelang. Dat geldt zeker voor onze meest aansprekende roofvis de snoek. Zonder riet en onderwatervegetatie gaat *Esox Lucius* namelijk ten onder aan kannibalisme.



Wanneer de ogen groter zijn dan de maag ...

Het is nauwelijks voor te stellen, maar nog geen twintig jaar geleden was de snoek nagenoeg verdwenen uit veel van onze vaarten, plassen en meren. In het troebele, algenrijke water van destijds voerde snoekbaars de boventoon. De snoekstand bestond bijna altijd alleen uit een enkel, meestal opvallend groot, exemplaar.

## Zichtrover

Nog steeds wordt algemeen verondersteld dat snoek een zichtrover is die in troebel water niet in staat is zijn of haar prooi waar te nemen, laat staan te overheersen. Nu het water weer overal helder wordt en de snoekstand sterk toeneemt, lijkt dat ook aannemelijk. In werkelijkheid ligt het toch wat anders. Snoeken zijn in troebel water, maar ook in het pikkedonker, effectieve rovers. Naast hun ogen kunnen deze rovers met behulp van het zijlijnsysteem uitstekend op prooivis jagen.

## Bescherming

Dat snoeken het in helder water veel beter doen dan in troebel

water heeft te maken met de begroeiing aan waterplanten. Waterplanten, zowel onderwatervegetatie als riet, liesgras en lisdodde, bieden bescherming aan jonge snoek. Niet tegen visetende vogels, maar aan hun eigen soortgenoten. Snoeken zijn namelijk notoire kannibalen. Dat begint al wanneer ze net uit het ei kruipen. Een te dicht in de buurt zwem-

mend soortgenootje dat iets kleiner is, wordt direct tot maaltijd bevorderd. En van dat gedrag komen ze nooit meer af.

Wanneer er voldoende schuilgelegenheid is in de vorm van rietstengels en onderwaterplanten, kunnen meer snoekjes opgroeien tot een formaat waarbij ze veilig zijn voor grotere soortgenoten.

## Verslikt

Toch blijft het ook voor grotere snoeken oppassen geblazen. Zo kwam onze hofduiker en -fotograaf Janny Bosman onlangs een grote snoek tegen met een forse staart uit de bek. Twee dagen later lag deze snoek nog steeds op dezelfde plek, wederom met een mondvol staart. Nieuwsgierig geworden maakt Janny de derde dag weer een duik. De snoek is verdwenen, met achterlating van een halfverteerde soortgenoot, die blijkbaar toch een maatje te groot was.

V



Uit de bek van een forse snoek steekt duidelijk de bek van een ongelukkige soortgenoot.